

Apr-jun 2016

April

Het is inmiddels al 10 mei en we hebben nog geen tijd gehad om de kattenavonturen van april te maken, zo enorm druk hebben we het. Maar beter laat dan nooit 😊

Begin van de maand is onze Footloose verhuisd naar haar nieuwe gouden mand. Ze heet nu Foetsie, en het gaat geweldig goed met haar. Ze kan rennen en springen als de beste op haar drie pootjes, en geniet volop van de aandacht van haar vrouwtje en al het bezoek wat komt. We zijn zo blij dat we een happy snuitje van haar hebben kunnen maken 😊

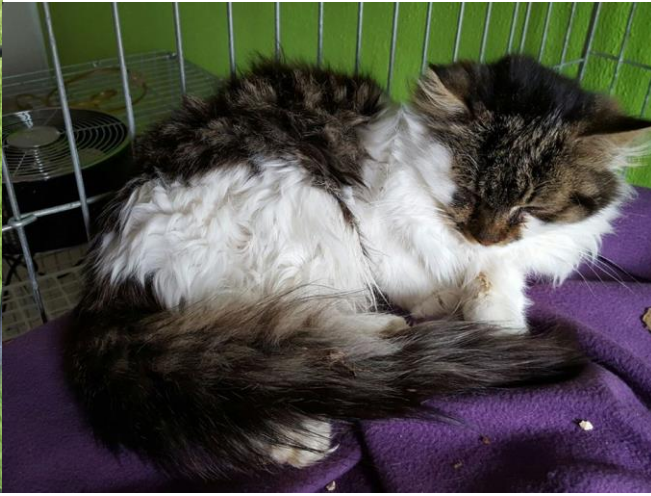
Wij kregen een melding van een vrijwilligster van Hokazo over een zeer zieke zwerver. Hokazo zelf had op dat moment geen vangkooi ter beschikking en de tijd drong voor dit poesje, of wij wilden helpen?

Natuurlijk willen wij dat, Cari is meteen in de auto gesprongen en diezelfde avond wist ze Dalie te vangen.

Dalie ging naar gastgezin Sabine en haar partner, die haar met enorm veel liefde hebben verzorgd. Dalie kon niet zelf eten en werd door Sabine en haar vriend gevoerd. Dalie genoot enorm van de aandacht en liefde die ze kreeg.

Helaas bleek na onderzoek dat ze plaveiselcelcarcinoom in haar mond en kaak had, een kwaadaardige tumor waar niets meer aan te doen was. Met enorm veel verdriet hebben ze haar in moeten laten slapen. Arme Dalie, rust zacht meisje.

We kregen een melding over zes katten die achtergelaten waren bij een leegstaand huis in the middle of nowhere. We zijn er diezelfde avond heen gegaan, en na even zoeken vonden we eindelijk het huis, en zagen er ook meteen langharige katten lopen. We hebben de vangkooien op scherp gezet en die avond hebben wij vier katten gevangen. Allemaal ernstig verwaarloosd en ondervoed, en onder de teken.

Het verhaal kreeg een nare wending toen we erachter kwamen dat de katten wel gevoerd werden. We vonden een telefoonnummer dat we gebeld hebben, we werden niet erg vriendelijk te woord gestaan en het kwam erop neer dat we die katten met rust moeten laten. Naderhand kregen we dreigberichten.

Omdat de katten duidelijk medische hulp nodig hadden hebben wij contact opgenomen met de dierenpolitie. Deze hebben weer contact opgenomen met diegene die ons bedreigde, en toen duidelijk werd dat dit niet de eigenaar was, en dat de katten helemaal geen eigenaar hadden, mochten wij van de dierenpolitie verder gaan met vangen, het waren immers zwervkatten, en daarbij zwaar verwaarloosd.

Met deze vier katten zijn wij meteen de volgende dag naar de dierenarts gegaan. Ze zijn allemaal gecastreerd en gesteriliseerd, en het was een hoop werk om ze te ontdoen van alle vervilte klitten, wat een pijn hebben ze gehad, en alle teken.

Het was onmogelijk om de klitten eruit te kammen, dus de dierenarts heeft ze gedeeltelijk moeten scheren.

Een grote lap vervilte klit wat er af kwam! Ondertussen gingen wij verder met de overige katten vangen. We wisten inmiddels dat er niet zes maar zeven liepen in totaal.

Dus we moesten er nog twee. Helaas werden we nogal tegengewerkt, wat het niet makkelijker maakte. Maar wij zijn volhouders, in de avonden nachten en vroege ochtenden zaten wij daar met de vangkooien op scherp.

In weer en wind, hebben we soms vijf uur gewacht, zonder resultaat...

Maar we wilden ze hoe dan ook allemaal hebben!!

Enorm blij waren we toen er na een week weer eentje de vangkooi in liep.

We wisten dat er nog een kitten liep, we hadden haar al een paar keer gezien, maar tot nu toe was het niet gelukt haar te vangen. Joyce en Bianca gaven hun dagje dierenlot op om s'nachts weer uren daar te gaan zitten in de hoop deze kleine te vangen. En hun geluk en blijdschap was enorm toen ze haar in de vroege ochtend van 16 april eindelijk vingen! Het kleine ding was zeer ondervoed, en erg zwak. Ze kreeg direct krachtvoer en medicatie, en heel veel liefde

Voor de zekerheid hebben we bij allemaal een fiv/felv test gedaan, en helaas werden de beide katers Job en Bailey positief getest op fiv 🙄 De meiden allemaal negatief, maar op aanraden van de dierenarts doen we deze test na drie maanden opnieuw. Fiv is niet alleen via bloedcontact overdraagbaar maar ook via seksueel contact.

Én van de poezen was zwanger, en het kan zomaar zijn dat de andere drie ook seksueel contact hebben gehad vlak voor wij ze vingen, en de incubatietijd van fiv is drie maanden.

Om elk risico uit te sluiten hebben wij besloten om ze twee aan twee bij gastgezinnen te plaatsen. Job en Bailey samen...

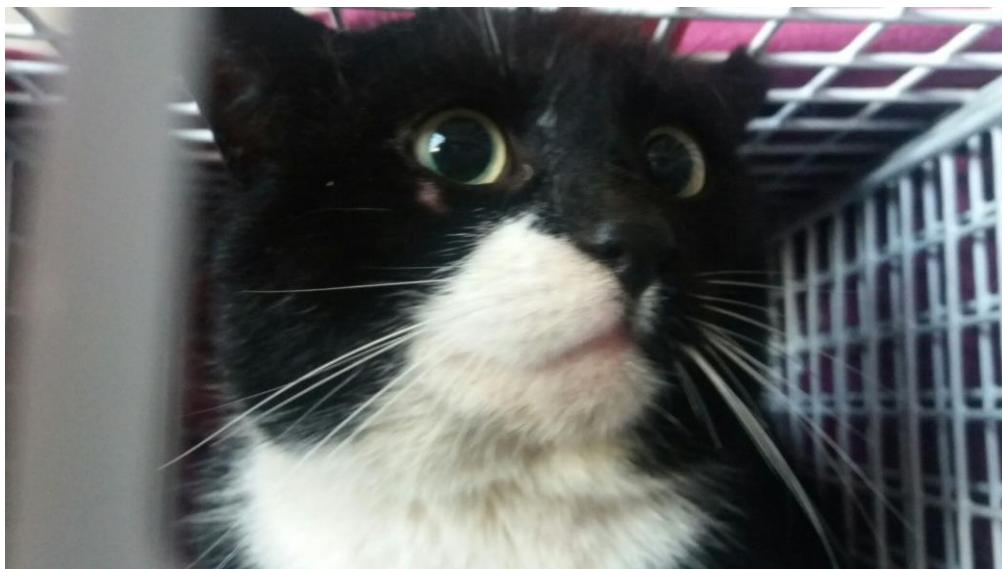
Lilly en Zevida samen...

Lilly en Zevida <3

En Zara en Zazou samen

Het vangen ging ondertussen door. Marina en Ingrid waren helemaal blij toen s'nachts de vangkooi dichtviel, alleen zat er dit keer een korthaartje in. We hebben hem Morris genoemd, en helaas heeft ook Morris aids. We zijn op zoek gegaan naar een eigenaar, hebben diverse oproepen geplaatst en hem aangemeld bij amivedi, helaas heeft er nooit iemand gereageerd op dit schuwe katje.

Door de komst van Morris in hetzelfde gastgezin, raakte Bailey behoorlijk gestrest, de hormonen waren nog niet uitgewerkt, en we vermoeden dat Morris zijn grote vijand was die steeds op hun territorium kwam, hij reageerde dit af op Job, die mocht niet meer bij hem in de buurt komen. We waren druk naar een oplossing aan het zoeken, toen deze zichzelf aan diende. Anita wilde hun graag een gouden mand geven. Wij hoopten dat een grote ruimte in een heel huis, en de hormonen die zouden afnemen, de ideale oplossing zou zijn voor deze twee aidskatten.

In het begin ging het ook heel goed, maar ineens ging het mis, niemand weet waardoor, maar Job ging zich ineens anders gedragen, viel Bailey aan, en Bailey was ook zichzelf niet meer. Na drie dagen kwamen ze terug.

Ondertussen hadden wij voor Morris een aanvraag gedaan bij een permanente opvang voor aids en leukose katten, hij was van harte welkom bij Stichting Kattenbos. Toen we hoorden dat Job en Bailey terugkwamen hebben we Kattenbos gebeld met de vraag of zij misschien ook nog plek hadden voor

twee Job en Bailey. Zij zijn meteen aan de slag gegaan en we kregen te horen dat ook zij de volgende dag welkom waren.

Het was in eerste instantie niet de bedoeling dat wij Job en Bailey naar een opvang zouden brengen, onze hoop was een gouden mand voor ze te vinden.

Maar het was duidelijk dat we Job en Bailey niet meer samen zouden plaatsen, dat zou betekenen dat we twee huisjes moesten vinden, een huis waar ze niet vrij naar buiten mogen. Andere soortgenootjes is geen probleem, maar we merken dat mensen zeer huiverig zijn om een aidskat in huis te nemen bij hun gezonde katten, dus het zou een moeilijke zoektocht geworden zijn.

Daarbij zijn deze snuiten gewent om in een bos te leven, en dat is wat Kattenbos hun kan bieden, weer lekker in bomen klimmen en door struiken struinen, en daarbij de beste zorg die ze kunnen hebben bij mensen die veel ervaring hebben met fiv/felv katjes.

Bailey is dus de volgende dag samen met Morris naar Kattenbos verhuisd, onze lieve trouwe donateur en vrijwilliger Rob heeft ze daar helemaal naartoe gebracht (Y) En het gaat heel goed met ze.

Morris blijkt toch niet superschuw te zijn, en hij vindt al die andere snuitjes helemaal geweldig. En Bailey laat zich maar wat graag knuffelen.

Met Job ging het helaas niet zo goed toen hij terugkwam, hij voelde zich duidelijk niet lekker door alle stress die hem overkomen was.

Hij is dus nog bij ons gebleven en heeft meteen medicatie gekregen. Op advies van Kattenbos hebben wij hem zeer dure injecties gegeven (vijf injecties voor 214,14 euro !!) Deze injecties zorgen ervoor dat hij meer weerstand krijgt, en aangezien wij alles voor onze snuitjes willen doen hebben wij er geen seconde over getwijfeld om dit door onze dierenarts te laten bestellen.

En wat echt helemaal geweldig is: Stichting Kattenbos heeft aangeboden deze rekening op haar te nemen! Nogmaals super bedankt (Y)

Job voelt zich inmiddels een stuk beter. Van dat zielige hoopje kat die altijd maar in een mandje lag, is hij veranderd in een kat die mensensnuiten toch eigenlijk helemaal niet zo leuk vindt.

Hij blaast als je in de buurt komt, niet leuk voor het gastgezin, maar geeft wel aan dat hij zich beter

voelt 😊 Hij verblijft in het buitenverblijf, waar hij heerlijk kan klimmen, en genieten. Hij laat zich meermaals luidkeels horen, en probeert vogels door het dak heen te pakken 😊 Aankomende vrijdag 13 mei mag ook Job naar Kattenbos

Met Zara en Zazou gaat het heel erg goed. Kleine Zazou is weer helemaal opgeknapt, mooi op gewicht en een kleine ondeugd

Ook met Lilly en Zevida gaat het heel erg goed. Ze lopen nu los tussen de eigen poezensnuitjes van het gastgezin (Y) We zoeken nog steeds naar de laatste langharige kater, helaas is hij niet meer gezien!

We kregen een melding van een moederpoes met vier kittens. Door iemand weggehaald uit een huis, maar ze konden ook niet bij haar blijven. Mulawa en haar ukjes van een week of vijf

Kosey en Assia

Dayo en Babe

Ze zijn allemaal naar ons nieuwe gastgezin Martine gegaan die samen met haar gezin geweldig goed voor ze gezorgd heeft.

Inmiddels zijn Kosey en Assia samen verhuisd naar een nieuwe gouden mand

En ook Dayo is al uitgevlogen

Babe is nog bij ons gebleven, hij heeft helaas gezondheidsproblemen, daarover later meer

En Mulawa zoekt haar eigen gouden mand (zie rubriek poezensnuit zoekt thuis)

Deze mooie man die al langere tijd verzorgd wordt door een mevrouw hebben wij van zijn hormonen afgeholpen

Meneer Muis is nog steeds bij ons, helaas hebben wij nog steeds geen warme schoot voor hem gevonden.

Deze lieve jongedame is op een camping aan komen lopen. Helaas niet gechipt en geen eigenaar gevonden. Sien, zoals ze door haar toekomstige vrouwtje is genoemd, gaat 17 mei naar haar echte gouden mand verhuizen.

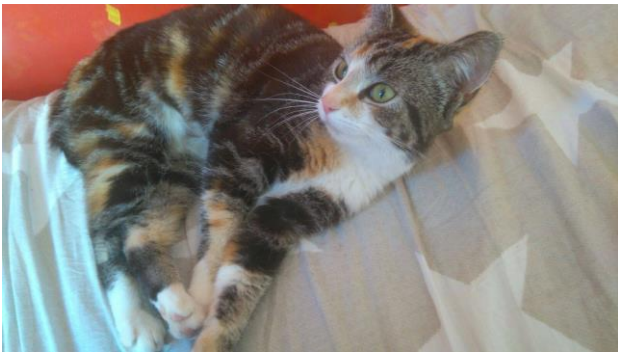
Willem die een fractuur in zijn heupkom had en vijf weken benchrust bij ons heeft gekregen, woont inmiddels in zijn gouden mand

Onze hulp werd gevraagd bij een dringende situatie. Door privéomstandigheden zaten 13 katten alleen in een huis. Vorig jaar is er al eens hulp gevraagd bij een andere stichting, maar die is helaas niet gekomen. Met behulp van de meldster zijn de katten één voor één uit het huis gehaald. Maud was de eerste, een lief meisje, die in het begin het een beetje bang was, maar al snel genoot van alle aandacht en knuffels. Zij werd tijdelijk opgevangen door de meldster zelf.

Toen wij erachter kwamen dat er ook nog een kitten van Maud in het huis zat, hebben wij haar ook direct op laten halen en herenigd met Maud. De klein van amper zeven maanden bleek al zwanger te zijn, wij hebben haar voor haar eigen gezondheid laten aborteren. Al heel snel vonden zij samen een gouden mand, waar het heel goed met ze gaat.

Ook deze mooie meid, die van de meldster de naam Bella heeft gekregen hebben wij gesteriliseerd gevaccineerd en gechipt en ook zij woont nu in haar gouden mand.

Ook Amy komt uit dit huis, de enige gesteriliseerde poes. Een dame van een jaar of tien, gezond maar met een vreselijk gebit. Hier moest ze aan geholpen worden, een operatie die niet zonder risico was want Amy heeft een hartuis. Ondanks de gasnarcose ging het bijna fout tijdens de operatie, Amy heeft nog lange tijd aan de zuurstof gelegen, en kwam zeer moeilijk uit de narcose. Het was een hele zorgelijke avond en nacht voor ons, maar gelukkig voelde Amy zich de volgende dag weer helemaal goed. Voor haar gaan we ook op zoek naar een nieuw thuis.

We hebben alle katers uit dat huis laten castreren. Helaas konden wij ze geen opvang bieden, maar de meldster, die ook de overige poezen zelf heeft weten te plaatsen, doet ook enorm haar best een huis te zoeken voor deze laatste drie katers. Wij hebben hulp ingeschakeld om hiermee te helpen.

We kregen een hele trieste melding. Een nog jonge vrouw is plotseling overleden en liet vijf katten achter. De familie wilden ze niet naar een asiel brengen en vroeg ons om hulp. Toen wij kwamen hadden ze al drie poezen in mandjes zitten. De rode kater Rusty, het schildpadje Binda

En de zwangere Shira. Shira is de mama van Binda en nog een lapje die de familie nog niet gevangen had. Zij zouden hun best doen om het lapje en nog een kater te vangen. Daar ging een maand overheen... Ondertussen zijn Binda en Rusty nog steeds hard op zoek naar een gouden mand samen

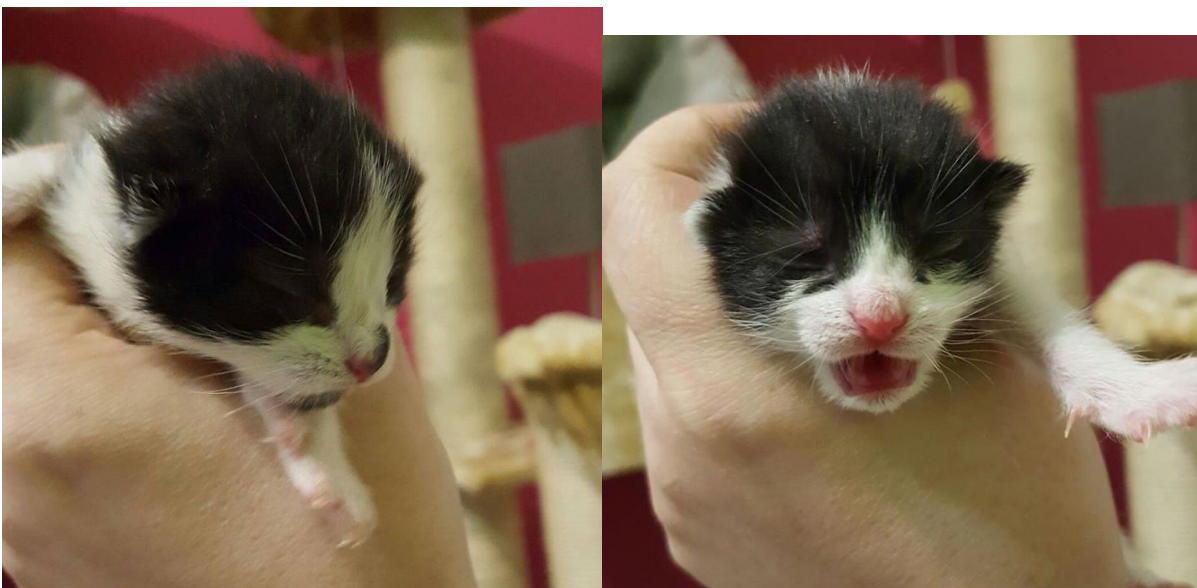
Ondanks dat fotografe Daimy mooie foto's heeft gemaakt van dit geweldige duo, hebben wij nog geen enkele mail voor ze mogen ontvangen. Onbegrijpelijk, het is zo'n leuk en lief stel

Ondertussen is Shira na een zware bevalling bevallen van vier schattige kittens

Daphne (spreek uit Defnie) en Eppo

Frasier en Niles

Op het oog supergezonde kittens met mooie geboortegewichten. Helaas viel Eppo hard af, ondanks dat hij wel heel veel moeite deed om te drinken. De kleine knul bleek een ernstig open gehemelte te hebben, en tot ons grote verdriet moesten we hem in laten slapen

*Tranen van verdriet vullen onze ogen
we kunnen het nog steeds niet geloven
Lief klein ventje, zo teer
wat doet dit afscheid nemen zeer
Wat blijft is de herinnering maar zeker weten we één ding:
jij zal voortleven in ons hart
op een plekje heel apart*

Dag lieve kleine Eppo

Vorige week werden wij weer gebeld door de familie, ze hadden het lapjes poesje gevonden in de kelderkast samen met een kitten. Wij zijn ze op gaan halen en zagen al snel dat dit kitten wel erg klein was, amper 72 gram woog hij. Waarschijnlijk is hij te vroeg geboren. Mama Lucy, erg bang, zorgde niet

voor haar kleine Bo. We hebben het even aangekeken maar toen toch ingegrepen, kleine Bo had dringend voeding nodig.

We hebben hem voorgesteld aan zijn oma Shira, en zij accepteerde hem direct. Bo was een echte vechter hij begon meteen bij Shira te drinken. Maar hij bleek wel zwak te zijn, dus we zijn hem bij gaan voeden met de fles. Het leek even goed te gaan, maar ineens begon hij toch flink af te vallen.

Ook verloor hij continu urine, waardoor de dierenarts dacht dat het van binnen misschien nog niet helemaal goed volgroeid was, maar hij was nog te klein en te zwak om dat verder te onderzoeken. Enige wat wij konden doen is proberen hem in leven te houden, en sterker te maken.

Wij hebben hem in de couveuse gelegd, vochtinfuus gegeven en elke uur sondevoeding.
Samen hebben we keihard gevochten, maar helaas heeft hij het niet gered en heeft in onze handen zijn laatste adem uitgeblazen 😞

Lieve Bo

*Als klein knulletje van twee dagen jong kwam je bij ons aan
Je had een flink onder gewicht en samen met jou zijn we de strijd aangegaan
Ook je oma Shira hielp ons mee
Je gewicht was net een schommelende zee
Je viel af en kwam weer aan
Gisteren leek het goed te gaan
Helaas ging het vanmorgen weer niet goed
ondanks dat gingen we door met volle moed
In de couveuse, en sondevoeding gaven wij jou
je gewicht nam toe heel gauw
Maar het leven verdween langzaam
uit je kleine lichaam
Je had geen kracht meer
het doet ontzettend veel zeer
maar je hebt je laatste adem uitgeblazen in onze handen
we hopen dat je vredig op de regenboogbrug zult landen*

Dag lieve kleine knul <3

Mama Lucy wordt morgen gesteriliseerd gevaccineerd en gechipt, en gaat dan naar een gastgezin om gesocialiseerd te worden.

Deze twee bange hummels van zes maanden zijn vorige week bij ons gekomen. We kregen een melding van een werknemer van een bedrijf dat deze daar liepen. De andere kittens waren er al niet meer en ook mama was overleden, vermoedelijk neergeschoten, omdat dat daar helaas gebeurt, aldus de werknemer. Hij wilde ze in veiligheid brengen en vroeg ons of ze bij ons mochten komen.

Hij heeft ze zelf kunnen vangen en naar ons gebracht. Wiebel en Smurk verblijven nu bij gastgezin Karlijn, die ze gaat proberen te socialiseren. Ook zij gaan morgen mee naar de dierenarts voor neutralisatie.

Vorige week kregen we ook een melding van bezorgde mensen. De poes die zij al langere tijd verzorgen was die nacht bevallen op de zolder onder de dakpannen. Het leek ze geen veilig plekje en ze vroegen onze hulp. Wij zijn er een paar uur later naartoe gegaan.

Mama PoesPoes wisten we met de vangkooi te vangen, en daarna is de melder zelf onder de schuine wand gekropen en wist drie kittens verspreid tussen de bladeren te vinden. Met twee ging het erg slecht, ze waren onderkoeld, en eentje was op sterven na dood. Joyce heeft ze tussen haar borsten gehouden, de beste manier om ze weer warm te krijgen, en we zijn zo snel mogelijk naar huis gereden.

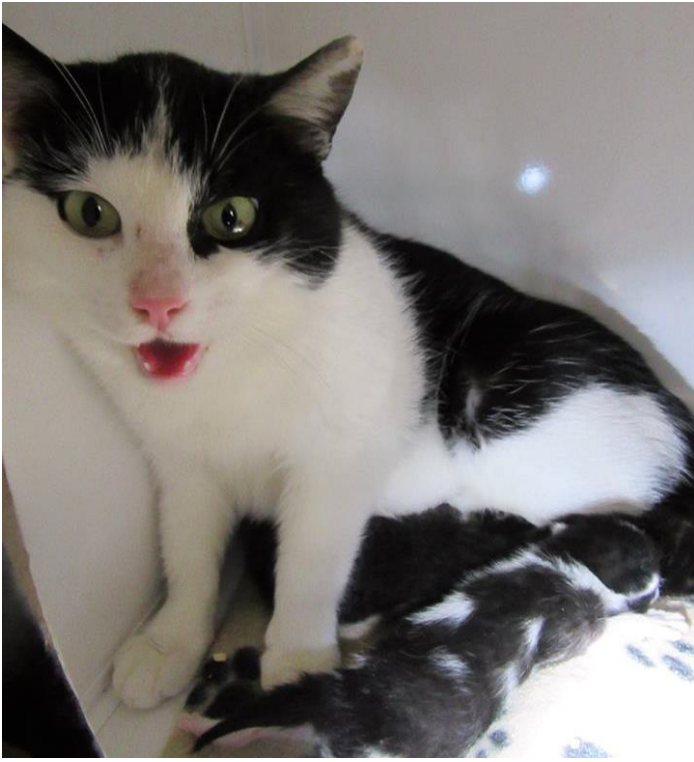
Bas (de sterke) deed het op dat moment goed

Voor Loek (strijder) was het erop of eronder

Nessa (wonder) was er het slechtste aan toe, we hadden niet verwacht dat ze levend bij ons aan zou komen. Het werden enorme spannende uren, zouden ze het redden? We hebben ze bij mama in een hocker gelegd met warmtematten, en elk uur sondevoeding met druivensuiker gegeven. Nessa en Loek begonnen op te warmen. Die nacht zijn we doorgaan met deze zorg, en het is een wonder maar alle drie hebben ze de nacht gehaald!

PoesPoes was in het begin bang, daardoor konden wij haar kittens makkelijk pakken, maar toen ze eenmaal gewend was, wilde ze haar kittens beschermen, en viel pleegvrouwtje steeds aan. Aangezien de kittens niet voldoende aankwamen moesten ze bijgevoed worden, en Bianca kwam op het geweldige idee om ze er met een soeplepel steeds uit te vissen 🤪

Inmiddels zijn we bijna een week verder, een week met heel veel zorgen. PoesPoes werd ziek en moest medicatie hebben, maar weigerde te eten. Aangezien ze een schuwe poes is, is het haar zelf toedienen uitgesloten. Bianca heeft dus weer alles uit de kast moeten halen om haar aan het eten te krijgen. Ondertussen zit ze vol met krassen en wondjes op haar handen, omdat de kittens erg schommelen met hun gewicht en om de drie uur sondevoeding moeten hebben.

Het is haar nu gelukt om PoesPoes een eetlustopwekkend medicijn te geven, vlak daarna ging PoesPoes eindelijk zelf eten. We hopen dat dit doorzet zodat ze ook de medicatie die ze nodig heeft binnen gaat krijgen. De kittens worden nog steeds bijgevoed.

Een mevrouw belde ons op, ze was zeer bezorgd. Er was een poes bij hen in de serre bevallen van drie kittens. Maar poes had zich de hele middag al niet meer laten zien. Wij zijn er die avond heen gegaan, en op dat moment kwam poes net aanlopen. Wij hebben de vangkooi achtergelaten en de volgende ochtend liep ze erin. De melders hebben zelf een kamertje vrijgemaakt, waar poes en kittens nu verblijven. Wij helpen ze nu op afstand. En moederpoes wordt straks via ons gesteriliseerd.

Er liep nog een kitten van vorig jaar daar, dus we hebben de vangkooi laten staan en de melders hebben haar zelf kunnen vangen. Wij zijn met haar naar de dierenarts gegaan voor sterilisatie, dit werd een abortus want ook dit kleine meisje bleek al zwanger te zijn. Inmiddels is ze weer terug bij de melders, ze is schuw, en word goed verzorgd.

Deze mooie jongen zat al een week bij iemand binnen. Dit was niet de bedoeling, want daardoor kwam haar eigen kat niet meer binnen. Maar ook al zette ze hem steeds weer buiten neer, hij wandelde net zo hard weer naar binnen. Onze hulp werd gevraagd en wij hebben hem opgehaald. Hij bleek gechipt te zijn op naam van een gastgezin van een andere stichting. Hij zat onder de vlooiën dus wij hebben hem daartegen behandeld, en in overleg is hij een nacht bij ons gebleven. De volgende dag hebben wij hem naar dat gastgezin gebracht.

Natasja en Han zijn twee vrouwen die zich enorm inzetten voor katten in nood. Zij verzamelen voor meerdere stichtingen voer in, en ook Stichting Poezensnuitjes heeft al regelmatig voer van ze gekregen. Op 24 april kwamen ze samen vanuit het zuiden van ons land naar Nijmegen, met weer een overvolle auto met voer. Meiden, jullie hebben ons weer heel gelukkig gemaakt 😊

Afgelopen zondag kregen wij een melding van een mevrouw die al een jaar of vijf een zwervertje voert. Het poesje bleek nu ziek te zijn, en onze hulp werd gevraagd. Op onze facebooksite hebben wij het volgende bericht gezet

Een zwervertje werd al 4 à 5 jaar door een mevrouw voorzien van eten en een droog en veilig slaapplekje. Het meisje liet zich niet dicht benaderen. Ooit was er een poging gedaan haar met een vangkooi te vangen, omdat ze toen een dik pootje had. Die actie mislukte. Maar het poesje redde zich verder goed. Tot voor kort. Het viel de mevrouw op dat Zwervertje, zoals ze haar noemde, mager werd, maar tegelijkertijd een enorm dikke buik ontwikkelde. Ze at slechter en slechter en voelde zich duidelijk ziek.

Mevrouw kwam viavia bij ons terecht en gisterenavond ging Cari erheen om haar van de straat te halen. De vangkooi werkte niet, want ze had geen enkele eetlust. Ze lag stilletjes in een fietsmand en de mevrouw kon haar sinds een paar dagen nu ook voorzichtig over haar kopje aaien. Ook Cari mocht haar benaderen en zo kon zij haar oppakken en meenemen.

Op weg naar huis mauwde ze aan één stuk door. Dit was zeker weten ooit een tamme poes geweest. En ja hoor...ze bleek gechipt en was zowaar ook nog geregistreerd. Maar...het mobiele nummer dat de databank opgaf, behoorde inmiddels aan iemand anders toe. Dan maar naar haar woning gereden, die hemelsbreed zo'n 200 mtr van haar stekje verwijderd was. De woning had inmiddels een andere bewoner. Toen contact opgenomen met de dierenkliniek in Middelburg die haar in 2010 geregistreerd had. Van hen kregen we een mobiel nummer en adres in Middelburg. Ook daar nam niet de juiste persoon op.

De eigenaresse heeft haar verhuizing naar Nijmegen blijkbaar netjes doorgegeven, de poes staat niet als vermist, haar mobiele nummer en woning zijn inmiddels vergeven, en de vrouw lijkt van de aardbodem verdwenen. Misschien is zij gestorven en is haar poes toen op straat beland. Waarschijnlijk zullen we het nooit weten

Vanmiddag is Beer, zoals ze heette, ingeslapen. Ze had waarschijnlijk FIP. Ze zou 16 jaar zijn. Wij hopen dat ze ondanks haar laatste jaren als zwerver, toch een goed leven heeft gehad.

Ze gedroeg zich op straat dan misschien als verwilderde kat, maar diep in haar hart was ze een onvoorstelbaar lief knuffeltje, dat de warmte van een eigen thuis erg gemist moet hebben.

Rust zacht lieve, dappere Beer <3 Vandaag laten wij haar cremieren bij Dierencrematorium Maashorst in Uden

Gelukkig kunnen wij deze kattenavonturen eindigen met goed nieuws.
Onze chippendales hebben hun gouden mand gevonden!
Zij mogen bij gastgezin Cari blijven wonen 🥰 Ze zijn op afstand geadopteerd door Josca en Petra (Y)

Mei

We proberen weer even een update te plaatsen.

Het is druk, en de meldingen blijven binnenstromen.

Meldingen waar wij hulp kunnen bieden, maar we krijgen ook steeds vaker mailtjes telefoontjes en pb's van mensen die hun kat kwijt zijn en denken dat die dan in onze opvang zit!

Laten we duidelijk zijn dat wij katten nooit zonder reden meenemen!

Een kat die gechipt en goed geregistreerd is proberen wij z.s.m. met de eigenaar te herenigen. En alle andere snuitjes waarvan het vermoeden bestaat dat zij een eigenaar moeten hebben of hebben gehad, geven wij direct op als gevonden bij amivedi en andere vermissingssites.

Wanneer mensen ons melden dat zij een kat gevonden hebben, bekijken we ook altijd de situatie, het kan immers ook een buurtkat zijn, wij vragen de melders dan om medewerking. Wanneer een kat ziek, gewond of zich in een gevaarlijke situatie bevindt brengen wij die natuurlijk wel in veiligheid, maar behalve eventuele nodige medische zorg gaan wij ook op zoek naar een eigenaar.

Wij hopen dus hiermee duidelijk te maken dat wij een kat **NOOIT** zomaar mee zullen nemen!

Tot ons grote verdriet hebben wij 13 mei afscheid moeten nemen van onze lieve schattige knul Babe. Door inteelt was het van binnen niet goed bij hem, hij zou hier in de toekomst nog veel meer problemen mee krijgen, en absoluut geen dierwaardig bestaan krijgen. Wij wilden hem dit besparen en hebben hem heel veel tranen naar de regenboogbrug laten gaan. Gastgezin Martine en haar gezin hebben hem samen een heel mooi plekje in hun tuin gegeven. Dag lieve Babe

Een dag later is Scooter door de handen van Bianca geglipt. Ondanks alle zorg en hulp die hij heeft gekregen, kon dit te vroeg geboren knulletje het niet aan. Bianca heeft haar verhaal in de nieuwsbrief geschreven. Dag lieve Scooter

Het overlijden van Eppo zullen we ook niet meer vergeten.
Gelukkig gaat het met zijn zusje en broertjes heel goed

Donderdag 2 juni zijn ze alweer 5 weken. Ze eten al twee weken brokjes en paté, en zijn alle drie zindelijk.

Volgende week wordt mama Shira gesteriliseerd en daarna gaan we op zoek naar gouden mandjes voor dit mooie viertal

Met PoesPoes en haar drieling gaat het ook goed.

PoesPoes is heel erg beschermend voor haar kindjes, pleegvrouwtje Bianca krijgt tot op de dag van vandaag nog steeds meppen van haar. PoesPoes lijkt zich ook een beetje ongelukkig te gaan voelen nu, ze mist haar vrijheid. Morgen wordt ze gesteriliseerd, en zodra haar kleintjes zelfstandig eten brengen we PoesPoes terug naar de melders, zij willen haar heel graag terug, en gaan zelfs proberen om haar te socialiseren.

Wij zijn er absoluut geen voorstander van om kittens al jong van de moederpoes te scheiden, maar we willen ook niet dat poezen doodongelukkig gaan worden. Het is dus een lastige beslissing, maar in overleg met de melders gedaan.

Ook Poes is niet zo happy meer, ook zij wil graag haar vrijheid terug. Poes kan helaas niet met andere snuiten overweg, ze heeft adoptie op afstand Kirby al flink gegrepen! Momenteel lossen we dit op door Poes een paar keer per dag in de kamer te laten lopen, terwijl de andere snuiten boven en buiten opgesloten worden. Poes geniet daarvan, maar...ze wil meer! Daardoor reageert ze haar frustratie soms af op haar eigen kittens.

Ook Poes wordt morgen gesteriliseerd, en dan kijken we hoelang zij het vol houdt voordat ze naar haar eigenaar teruggaat.

Met haar kittens gaat het heel erg goed.

Ook zij eten al vanaf dat ze drie weken zijn mee met de brokjes en baby paté en zijn ook al zindelijk.

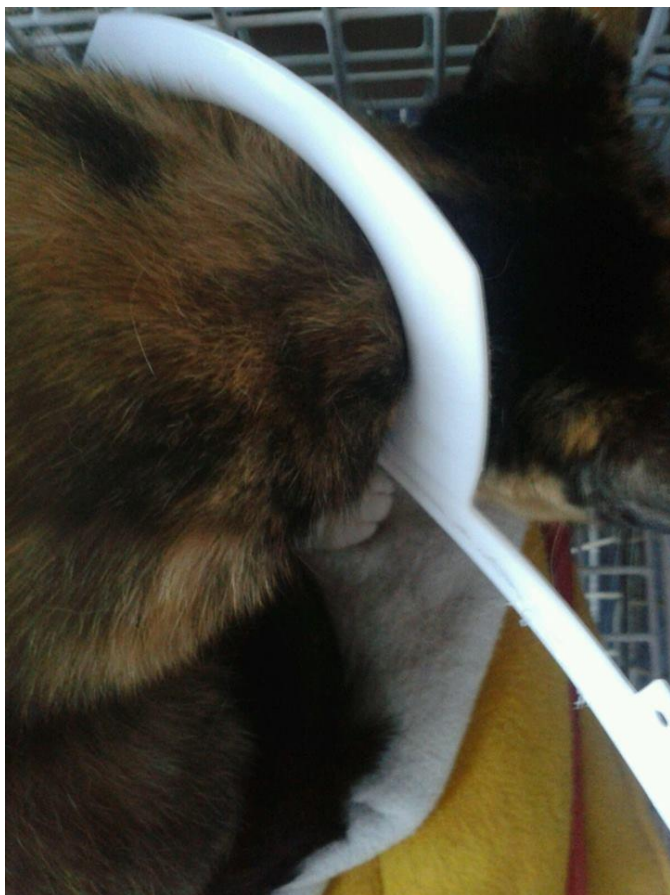
Woes en Wout

Wolly is de kleine inimini

En Wieke de grote ondeugd

We kregen een spoedmelding van een mevrouw over een poes die een stuk plastic om haar nek had zitten. Andere instanties konden op dat moment niet helpen dus zijn wij er met spoed heen gegaan. Het betrof een schuw poesje dat we niet zomaar konden pakken. Nadat we eerst goed gekeken hadden of ze niet in levensgevaar was, wat gelukkig niet zo was, zijn we s 'avonds met twee collega's weer teruggegaan. Poes zat toen snel in een mandje, ze bleek ook nog zwanger te zijn.

Mevrouw zorgt al vanaf vorig jaar voor deze poes, maar ze is invalide en inmiddels al 83 jaar, en kan de zorg niet meer aan. Daarbij heeft mevrouw verpleegkundige en huishoudelijke hulp die elke keer klagen over de twee katten die daar lopen. Aangezien mevrouw afhankelijk is van deze mensen zag ze geen andere keus meer dan de katten ergens anders onder te brengen.

Wij hebben deze poes en de kater beiden met liefde in opvang genomen, maar vinden het in- en intriest dat mevrouw afstand moest doen alleen omdat er mensen daar over de vloer komen die niet van katten houden. Mevrouw is er ook erg verdrietig om, en mist vooral de kater, die altijd bij haar op bed en de rollator lag, heel erg.

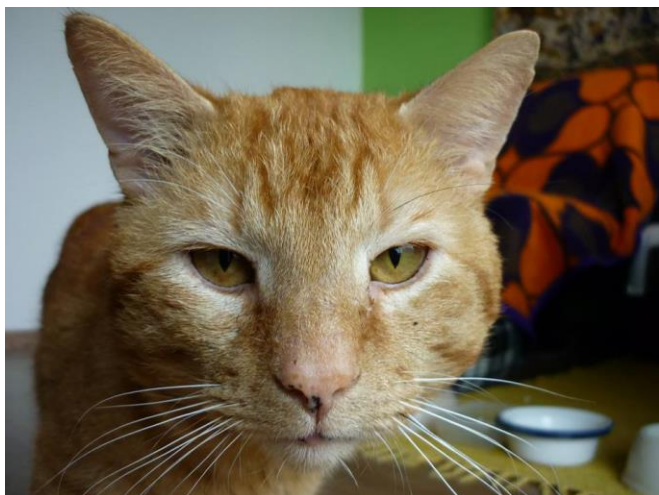
Poes heeft van gastgezin Larissa de naam Lyssa gekregen. Lyssa is dol op eten, maar ze weet nog niet of ze haar pleegvrouwtje wel zo leuk vindt. De ene keer laat ze zich aaien en het volgende moment bijt ze hard in haar hand.

De kater heeft de naam Midas van Larissa gekregen. Midas vindt het allemaal nog erg eng, en hoogstwaarschijnlijk mist hij zijn oude vrouwtje ook heel erg. Nogmaals triest dat dit gebeurd is!

Meneer Muis wacht nog steeds op zijn eigen gouden mand, wat een geduld moet deze lieve vent toch hebben!

Ook Rusty wacht nog steeds, evenals de schildpadjes Binda en Mulawa. Allemaal geweldige snuitjes, die nu minder kans krijgen omdat iedereen ineens kittens wil hebben. We blijven hopen dat er snel mandjes voor al deze lieverds gevonden gaan worden.

Onze hulp is ingeroepen op een boerderij. Toen we een kijkje gingen nemen konden we bovenstaande kater en onderstaande poes al in een mandje doen. De kater is inmiddels gecastreerd en verder gezond.

Helaas geldt dit niet voor de poes. Ze is inmiddels gesteriliseerd, maar had ook een aantal rotte tandjes die meteen verwijderd zijn, ze heeft het calici virus waarvoor ze nu medicatie krijgt, en ze heeft een grote oude wond op haar rug, de dierenarts denkt dat ze ooit ergens tussen heeft gezeten of dat het een brandwond is geweest.

Volgens de dierenarts is ze ook al oud. We hopen snel de andere katten ook te vangen, waarvan eentje zeker zwanger is en een ander is onlangs al bevallen.

Sinds gisteren is deze mooie knul bij ons in opvang. Hij heeft een waterhoofd en een hazenlip. Morgen gaan we met hem naar de dierenarts voor een volledige check up. Daarnaast zijn we inmiddels in contact met een stichting in Amerika speciaal voor deze katjes, die ons al veel goeie adviezen hebben gegeven.

Eddie is een vrolijk en actief kitten. Wij willen hem een kans geven.

Onze nieuwsbrief is afgelopen vrijdag de deur uitgegaan. Helaas hebben we er weinig respons op gekregen, maar we hopen dat iedereen hem gelezen heeft 😊

Ook willen we iedereen bedanken die een donatie heeft overgemaakt, geweldig (Y) De hoge dierenartsrekening van afgelopen maand konden we weer betalen (Y)

Ook bedanken we iedereen die weer bij Zooplus heeft besteld via de banner op onze site.

Afgelopen maand heeft dit ons weer 150 euro opgeleverd 😊

En ook grote dank aan iedereen die pakketjes heeft gestuurd naar onze stichting, met eten lekkere snoepjes en speeltjes. Helaas komen wij er niet aan toe om iedereen persoonlijk te beantwoorden, neem ons dat alsjeblieft niet kwalijk, het betekent alleen maar dat we druk zijn met nog meer snuitjes redden.

Juni

Door de enorme drukte van de afgelopen tijd hebben wij geen tijd gehad om de nieuwe kattenavonturen te schrijven. We zullen het nu in vogelvlucht doen

Begin deze maand mochten wij van Stichting Dierenlot een Dieren Transport Ambulance ontvangen.

Dit was voor ons een echte feestdag, wat zijn wij blij met deze ambulance.

Inmiddels hebben wij er al meer dan 1000 kilometer mee gereden om poezensnuitjes te helpen.

N.a.v. de komst van de ambulance werden wij benaderd door een Nijmeegse omroep die er graag een artikel over wilde maken. Onze voorzitter Ingrid is geïnterviewd en er is een mooie reportage van gemaakt, te zien op hun website en YouTube.

Begin deze maand werd dit kleine meisje helemaal alleen gevonden in het bos. Met vastgeplakte oogjes en flink ondergewicht kwam ze bij ons binnen, een week of vier. De flesjes melk gingen er gretig in

Haar oogjes zijn we direct gaan behandelen, maar ze zagen er zorgelijk uit. Ondanks dat bleek Pippi een vrolijk kitten te zijn

Ze kan inmiddels met haar rechteroogje weer zien, maar de kans is groot dat haar linke oogje niet meer te redden is, en dat deze verwijderd moet worden als ze groter is

Dit is Spikey, ze komt uit een thuissituatie. Helaas konden zij en haar kittens daar nu niet blijven, en hebben wij ze opgevangen. Spikey wordt straks door ons gesteriliseerd, de onkosten daarvan worden betaald door de eigenaar, en als de kittens groot genoeg zijn gaat Spikey terug naar huis. Wij plaatsen zelf de kittens.

We kregen een dringende melding vanuit een camping in Stroe. Het liep daar helemaal uit de hand met de zwervkatten en er was niemand te vinden die wilde helpen. Voor ons is Stroe een behoorlijk

eind uit de buurt, maar we besloten toch te helpen omdat we deze katten niet aan lot over wilden laten.

De katten lieten zich niet direct door ons vangen, ze voelden onraad.
Gelukkig werden we geholpen door de mevrouw die de katten voert

Uiteindelijk hebben we tien katten kunnen vangen, waarvan zes zogende poezen!

De eerste dag hebben we zeven kittens gevonden, bijna allemaal met ontstoken oogjes

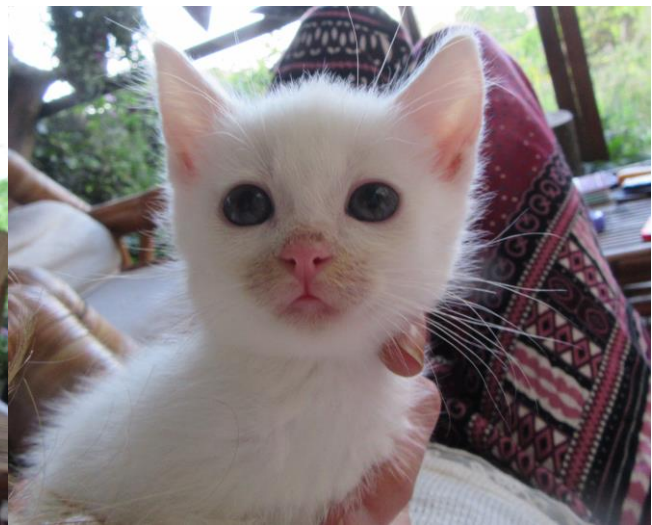

De volwassen katten hebben wij allemaal laten helpen en weer teruggezet

Inmiddels hebben we al 14 kittens gevangen, met hulp van de mevrouw die ze vangt. Zij vangt ze nu ook tijdelijk zelf op, zodra wij weer plek hebben in onze gastgezinnen komen zij ook naar ons.

Met de kittens gaat het goed, we zijn ze meteen gaan behandelen tegen de ontstoken oogjes en diarree. En hebben honderden teken van ze afgehaald, vooral de langhaartjes hadden er behoorlijk veel.

We kregen een melding van een moederpoes en vier kittens die buiten liepen. Het heeft ons wat nachtelijke uurtjes gekost maar uiteindelijk hebben we ze allemaal kunnen vangen. Mamapoes hebben we laten steriliseren en mocht weer terug naar de plek waar we haar gevangen hebben, ze worden daar gevoerd en de mensen gaan proberen haar vertrouwen te winnen.

De kittens zijn twee aan twee naar gastgezinnen gegaan. Op bovenstaande foto zijn Siem en Senna, zij zijn op dit moment op zoek naar een gouden mand waar ze samen mogen wonen

En dit zijn hun zusje Mona en Lisa

Kort daarna werd Ricky helemaal alleen op straat gevonden. Ook hij werd liefdevol opgevangen door hetzelfde gastgezin. Mona vond de zieke Ricky zo zielig dat ze steeds bij hem ging liggen, en Ricky werd ook stapelverliefd op haar

Die twee zijn nu onafscheidelijk en zoeken een gouden mandje waar ze voor altijd samen mogen blijven. Lisa zoekt een mandje met een leuke speelse soortgenoot.

Een melding van een moederpoes met kittens in de binnenstad van Nijmegen.
Twee kittens hadden de melders zelf al kunnen vangen, het derde wisten wij te vangen.
Allemaal kittens die bang waren voor mensen en gesocialiseerd moesten worden.

Op hetzelfde moment waren andere collega's naar een melding in Wijchen gegaan waar een kitten helemaal alleen over straat liep te schreeuwen. Het kleine meisje was doodsbang, en liet zich niet zomaar vangen. Maar na uren hadden we haar eindelijk te pakken. Ze mocht samen met de drie andere kittens in een bench.

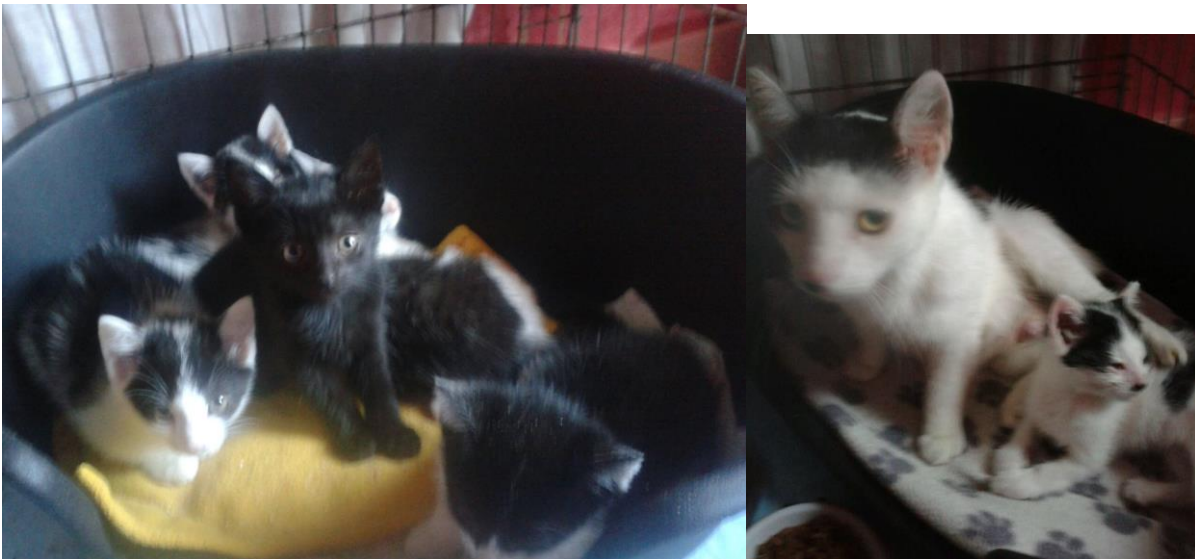
De mama van de drie kittens liep de volgende dag de vangkooi in, wij zijn meteen met haar naar de dierenarts gegaan om te laten steriliseren, en een paar dagen later mocht ze terug naar de melders, waar ze inmiddels ook binnen komt.

Dit zijn Tibbe en Otje Zij zijn uit het raam van een auto gegoooid!! Gelukkig zagen dit mensen gebeuren en konden ze direct hulp invoeren. Het blijft ook voor ons onbegrijpelijk dat mensen dit kunnen doen, we hebben er geen woorden voor.

Ook Tobie is moederziel alleen gevonden. Hij had vreselijke ontstoken oogjes en vieze neus. Ook hem zijn we meteen gaan behandelen, en hij was al snel helemaal opgeknapt. Tobie moest even wennen in het gastgezin, al die geluiden waren best wel spannend, maar inmiddels vermaakt hij zich prima met de andere kittens.

Een melding van drie volwassen poezen en vijf kittens bij een stal van iemand. Diezelfde dag hadden we twee volwassen poezen en vier kittens. Helaas mochten we het vijfde kitten niet meenemen omdat hij al aan iemand beloofd was, dat heeft ons doen besluiten om ook mama daar nog te laten.

Maar alle snuitjes hebben nies, en het zat ons niet lekker, dat laatste kitten moest ook behandeld worden! We zijn weer gaan praten, en mochten het kitten toen meenemen, mama hebben we dus ook meteen meegenomen. Allemaal zijn ze nu onder behandeling bij ons.

Vier bange kittens hebben we gevangen. Ze worden door ons gesocialiseerd.

We kregen een melding van een zwerpoes die er ziek uit zag, en waarvan buurtbewoners haar steeds wegjoegen door emmers water overheen te gooien, en zelfs de tuinslang erop te zetten. Het poesje was zo vermagerd en verzwakt dat ze niet eens weg kon lopen, toen wij kwamen lag ze drijfnat nog steeds op dezelfde plek!

We hadden het vermoeden dat ze oud was, doof en slechtziend. We hebben haar direct opgegeven als gevonden of onze facebook en verschillende instanties. We hadden ook al een afspraak gemaakt bij de dierenarts voor een uitgebreid onderzoek waaronder een bloedonderzoek. Maar de avond ervoor vonden we de eigenaar. De poes is 16 jaar.

We hebben haar teruggebracht en de eigenaar op het hart gedrukt om z.s.m. met haar naar de dierenarts te gaan. We gaan er deze week nog langs om te kijken hoe het met haar gaat.

Een melding die we niet meer snel zullen vergeten. Al drie jaar lang liep de langharige Jezza in een buurt in Malden rond. Zij kreeg het ene na het andere nestje die steeds weer door een andere instantie werd weggehaald, helaas lieten ze de schuwe Jezza lopen, die dus steeds opnieuw weer een nestje kreeg. Dit is dus dweilen met de kraan open!!!

Wij werden gebeld door een mevrouw die Jezza sinds een half voert, ineens had ze kittens gezien in haar tuin van Jezza. Een andere instantie die ze als eerste had gebeld heeft haar doorverwezen naar ons. Wij zijn er naartoe gegaan en hadden Jezza binnen een kwartier in de vangkooi zitten. Vier van haar kittens wisten we te vinden en vangen. Maar twee anderen lieten zich niet meer zien.

We hebben uren gewacht en gezocht, maar geen enkel spoor gevonden. De kittens waren pas een week of vijf en hadden mama dus nodig. We besloten Jezza de volgende ochtend meteen te laten steriliseren en haar als "lokaas" voor de kittens te gebruiken.

Helaas was de man des huizes het daar niet mee eens, en hij verbood ons nog te komen, sterker hij zie tegen een teamlid aan de telefoon dat hij haar nooit meer wilde zien, de moederpoes was gevangen en daar ging het hem om, ook haar wilde hij nooit meer terugzien!! En die kittens waren toch al dood of meegenomen!!

Hier lieten wij het natuurlijk niet bij zitten, de kittens waren schuw en bang, en zouden zich echt niet zomaar door mensen laten pakken, alleen vreesden wij inderdaad ook dat ze zichzelf niet lang in leven konden houden. We waren net bezig om een heel team bij elkaar te krijgen om die avond buiten de tuin van die mensen om te gaan zoeken, toen we een telefoontje kregen van de mevrouw zelf, ze had de twee kittens weer in de tuin gezien.

En ja we mochten komen en ook in de tuin komen. Wij waren mevrouw natuurlijk heel dankbaar, en zijn direct in de ambu gesprongen en er naartoe gereden. Helaas waren ze op het moment dat wij kwamen weer nergens te zien. We hadden zowel jezza als de andere vier kittens meegenomen. We hebben ze daar in benches gezet met vangkooien ervan vast. En jawel, binnen een half uur hadden we het vijfde kitten gevangen!

Nu nummer zes nog. Het duurde even voor zij zich liet zien, maar uiteindelijk zagen we haar. Ze ging steeds naar haar broertjes en zusjes toe, maar ze liep de vangkooi niet in. Bij het minste geluidje rende ze weer de bushbush in, dus we kregen haar ook niet zomaar te pakken.

Ze ging steeds op de mand liggen van haar broertjes en zusjes, ze viel er zelfs in slaap. Maar met haar oortjes gespitst. Welk eten we ook gebruikten, ze liep de vangkooi NIET in.

Inmiddels was de man des huizes ook thuisgekomen, en erg boos. Mevrouw vond het zelf ook te lang duren, wij hadden er geen verstand van hoe wij katten moesten vangen etc. Ze verstoorde vaak momenten waarop het kitten bij de vangkooi zat. We mochten niet in de tuin zitten, dus zaten voor het huis op de stenen. Omdat we op stel en sprong om 16 uur s'middags vertrokken waren, hadden we ook geen eten en drinken bij ons, en werd het alsmaar kouder.

Soms duurde het uren voor we het kitten weer zagen of hoorden. Tussendoor moesten we natuurlijk ook de andere kittens en jezza (die we inmiddels alweer in de ambu hadden gezet omdat het kitten

voor haar geen aandacht had) eten geven, waardoor het zesde kitten weer een tijd verstopt bleef zitten.

We hadden inmiddels meer hulp gekregen, we bleven zoeken in andere tuinen en in de bushbush van de gemeente achter de tuinen. We waren vastbesloten om niet zonder het kitten weg te gaan, maar inmiddels was het al nacht geworden, waren wij verkleumd en hongerig, en konden we de andere kittens niet lang meer buiten laten staan, ook al hadden we ervoor gezorgd dat ze het lekker warm hadden.

We besloten een laatste ronde te doen. Omdat de heer en mevrouw des huizes al naar bed waren zijn Cari en Bianca heel stilletjes en sluipend door de tuin gekropen, en zijn Joyce en Bianca weer gaan zoeken in de bushbush. En ineens hoorde we Joyce keihard roepen "ik heb hem!"

Cari en Bianca zijn zo hard ze konden met een mand het huizenblok om gerent, terwijl Joyce het kitten stevig vasthield in haar tuin, vastberaden om haar niet meer los te lopen, hoe hard de kleine ook gilde en beet. En toen zat in de mand...wow wat een moment...9 uur hadden we op dit moment gewacht !!!!

Het vijfde kitten, de blauwgrijze Georgie, en het zesde kitten Ellis.

Mama Jezza is nog steeds bang voor mensensnuiten, we denken dat ze wel ooit een huiskat is geweest maar nare ervaringen met mensen heeft gehad. De kittens worden allemaal gesocialiseerd en maken al goeie vorderingen.

Ze zijn inmiddels allemaal op zoek naar een gouden mand. Helaas valt het voor Jezza niet mee om de juiste persoon te vinden, en zoals we elk jaar weer ondervinden kiezen mensen kittens op kleur uit, voor Georgie genoeg interesse, maar de zwartjes wil niemand 😞 Terwijl ze stuk voor stuk geweldige karakters hebben. En deze bush kittens verdienen toch ook een kans??

De 12-jarige Ise hoorde onderweg naar school gepiep in de berm, ze is afgestapt en vond een kitten. Ze heeft het kitten meegenomen naar school en is meteen naar Juf Natasja gegaan waarvan bekend is dat zij zeer begaan met katten is.

Natasja dacht een levenloos kitten in de handen gekregen te hebben, maar is toch direct naar een dierenarts gereden. Het kitten leefde nog maar was zeer zwak, ernstig onderkoeld en erge bloedarmoede. Ze kreeg een kans en werd opgewarmd en aan het infuus gelegd.

Natasja belde ons om te vragen of wij het kitten op wilde vangen als ze het zou redden, en natuurlijk wilden wij dat. De kleine meid was om drie uur nog in leven en Natasja mocht op haar op komen halen, en is vanuit Horst naar ons toegereden. Wij hebben haar meteen in de couveuse gelegd en infuus gegeven.

Ze kreeg de naam Ise. De eerste 24 uur waren heel spannend en zorgelijk, Ise was te verzwakt om te staan, en had nog steeds ondertemperatuur. Maar ze was wel een vechter, en als snel dronk ze zelf, waardoor we haar niet steeds hoefde te dwangvoeren.

Maar ze kreeg ook steeds weer een terugval. Ise is een week of acht en woog maar 400 gram. Maar Ise en haar pleegvrouwtje gaven niet op, en elke dag zagen we haar vooruit gaan. Een week later at Ise weer helemaal zelf, kon ze staan en zelfs lopen en begon ze te spelen.

Ze is 100 gram aangekomen. Haar spiertjes moeten nog flink aansterken, daardoor loopt ze nog wel wat moeilijk, ze is vooral zwak in haar achterpoten en de voetjes klappen nog naar binnen. Maar wat zijn we trots op wat ze al bereikt heeft! Het gaat helemaal goed komen met dit kleine meisje.

Ise acht weken en Woes negen weken. Hier is goed te zien hoe klein ze nog is.

Er zijn nog meer snuitjes gekomen, en ook gegaan. Maar helaas ontbreekt ons de tijd om ze allemaal te vermelden. Op onze facebook staan dagelijkse updates. Meer dan 80 opvangertjes hebben wij nu, verdeeld over 17 gastgezinnen

Wij willen iedereen bij deze ook hartelijk bedanken voor alle donaties. Deze maand hebben wij veel donaties mogen ontvangen, waardoor we de dierenartsrekening van 3000 euro ook weer hebben kunnen betalen. Zonder jullie hulp kunnen wij al deze snuitjes niet helpen!!

Tot slot willen we jullie vragen om Ise en Wendy te sponsoren. Zij lopen beiden de Nijmeegse vierdaagse voor onze stichting. Jullie kunnen hun sponsoren en de opbrengst gaat helemaal naar Stichting Poezensnuitjes.

En dan hebben we nog een allerlaatste belangrijke mededeling

BELANGRIJKE MEDEDELING!!

Onze opvang zit bomvol, wat betekent dat we momenteel helaas geen meldingen meer aan kunnen nemen!!